İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin تقبله الله
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شرك الطاعة

İtaat Şirki | 12. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

“İtaat Şirki"

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

12. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'a hamd olsun. O'nun Rasûlü'ne salât ve selâm olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et. Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmiyle amel edenlerden kıl. Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Ey Allahım! Biz senden faydalı ilim, huşulu kalp ve belaya karşı sabırlı bir beden istiyoruz.

Rabbim göğsümü ferah kıl. Bana işimi kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü anlasınlar.

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Konuşma, tağutların dille destekçileri hakkındaydı. İhvan-ı Mısır hakkında konuştuk ve onlar hakkındaki konuşmamızı tamamlamadık. Mevcut olan hizip ve grupları ve bu bölüklerin içinde Ehl-i Sünnet ve'l Cemaatin nerede olduğunu bilmek konusunda bazı Rabbani kaideleri zikrettik. Bu zikrettiğimiz ayetlerden yola çıkarak hak ve batıl ehlinin, hakkı iddia edenlerin arasını ayırabilirsin. Ve dedik ki; Ehli Sünnet ve'l Cemaatin alametlerinden biri istisnasız bütün insanların kendisine düşman olmasıdır. Bu insanların içinde iki sınıf vardır ki bunların düşmanlıkları çok çetindir. Bunlar da Yahudiler ve müşriklerdir. Sonra İhvan-ı Mısır'ın Yahudilerle ve Hristiyanlarla olan ilişkileri hakkında konuştuk. Konuşmaya, müşriklerle olan ilişkileri ile devam edeceğiz. Ve bu müşriklerin başında gelenler de Rafizilerdir. İhvan-ı Mısır'ın Rafizlerle olan ilişkileri nedir?

Allah ﷻ'den yardım dileyerek derim ki: Kuruluşundan bu yana bu hizbin Rafıziler ile olan ilişkisi sağlamdır. Delil ise Mısır'da ev kurmak için öne atılan ilk kişiler kendileri olmuştur ve bu evi "Yakınlaştırma Evi" olarak adlandırdılar. Bu evi kurmanın amacı ise Rafıziler ile Ehli Sünnet'in arasını yakınlaştırmaktır. Ve bu evin temel taşını koymayı üstlenen, İhvan-ı Mısır'dan olan ve bu hizbin kurucusu olan Hasan El-Benna'dır. Öbürü ise Kummi olarak bilinen İran'dan gelen bir Rafızidir.

Bu evi kurmanın amacı Rafızi mezhebi ile Ehli Sünnet mezhebini birbirine yaklaştırmaktı. Ve bazı meseleler üzerinde ittifak ettiler. Bunların bazıları kendilerinin de El-Ezher'de Rafızi mezhebini öğretmeleri karşılığında Tahran veya Kum Üniversitelerinde Ehli Sünnet mezhebini öğretmekti. Bu nedenle o zamanda El-Ezher'den sorumlu olan (şahıs) gömülmeden önce Rafızi mezhebine göre ibadet etmenin caiz olduğuna dair bir fetva verdi.

Sen de bilirsin ki Rafıziler Ehli Sünnet ve'l Cemaatten tamamen ayrıdır. Ve farklı yollarla,

çeşitli vesilelerle Ehli Sünnet ve'l Cemaat ile yeniden bağlantı kurmaya çalışıyorlar. Aradıklarını İhvan-ı Mısır'da buldular. Ve bu, bu müşrik mezhep için bir zaferdi. Allah'a sığınırım (bunlardan). O zamanlarda dünyada Sünnilere ait caminin olmadığı tek başkentin Tahran olduğu bilinmektedir ki zannımca günümüze kadar da böyle. Aynı zamanda Avrupa'nın başkentlerinde birçok cami görürsün. Ancak sadece Tahran'da Ehli Sünnete ait bir cami mevcut değildir.

Bu bir başlangıçtı. Dolayısıyla bu kimseler Rafizilere düşmanlık etmemekte ve aynı şekilde Rafiziler de bu kimselerden memnundurlar. Bu sağlam ilişkinin etkileri ölmüş olan Humeyni'nin Fransa'dan Tahran'a uçakla girdiği ve İran ehlinin yardımıyla Şah'ı (yönetimden) indirmeyi başardığı bir zamanda izhar oldu. İhvan'ın iktidarı devralması için Humeyni'ye olan desteği, desteğin hangi çeşidi ile olursa olsun pek güçlüydü. İhvan-ı Mısır'ın bütün şubeleriyle Humeyni'nin yanında durduklarının delili ise (şudur): 1979'da içlerinde bir adam vardı. Adı "Muhammed El-Gazzali" idi. Öne çıkan kimselerdendi ve bu kimse İhvancıların içinde düşünürlerinin sembollerinden bir semboldür. Bu, Humeyni'yi ziyaret eden ve iktidara gelişini kutlayan ilk kişidir. Sonra bu ülkenin, ülkemizin İhvancılarından olan bir heyet Humeyni'yi ziyaret ettiler ve iktidara geldiği ve devriminin başarılı olduğu için onu tebrik ettiler. Ve yöneticilere dalkavukluk yapmak (yakınlaşmak) İhvan'ın adetinden olduğundan dolayı Humeyni'den Hafiz'ın yanında kendileri için aracılık yapmasını istediler. İtibarlarınca birbirlerine uzak olsalar da aynı dindenler. Humeyni'den Hafiz'ın hapishanelerinde olan İhvan liderlerinin serbest bırakılması için Hafiz'ın yanında (kendileri için) aracılık yapmasını istediler.

Bu hareketler sayesinde İhvan-ı Mısır ile Rafiziler arasındaki ilişkinin derinliğini idrak edebilirsin. Bu İhvancılar her ne kadar İslam'ın ilkelerinden taviz verme konusundaki çöküşlerinde aşırı gitseler de, Rasûlullah ﷺ'den sonraki halifenin Ali değil de Ebubekir olduğunu söyledikleri müddetçe Rafizilerin gözünde Ehli Sünnete müntesip olarak kalacaklardır. Ve bu da (Rasûlullah ﷺ'den sonra gelen halifenin Ali değil de Ebubekir olduğunu söylemek) Rafizilerin yanında kişiyi kâfir yapan bir ameldir.

Daha sonra Amerikalılar Irak'a girdi. Ve İhvan-ı Mısır'ın Irak'ta, Irak İslami Partisi adında bir şubesi vardı. Kısaca biz onları Irak Partisi olarak adlandıracağız çünkü İslami olarak adlandırılmayı hak etmiyorlar. Irak Partisi demen yeterlidir. Eğer (Irak Partisi) dersem bil ki ben bunları kastediyorumdur. Bu kimseler Amerika'nın girişinin ilk başlangıcından ellerini Amerikalıların elinin üzerine koydular. Ve insanların cesaretini kırıp (savaşmaktan alıkoyup) Rafiziler ile beraber durdular. Bunlar Rafizi bir devlet kurmaları için Maliki ve Caferi'yi destekleyenlerdir. Çünkü bunlar demokrasilerde seçimler icra ettiler. Ve Irak Partisi ise minberler, radyolar, televizyonlar, gazeteler ve köyleri ziyaret edip dolaşmakla Ehli Sünneti, gidip anayasaya muvafakat etmeye ve bu seçimlere iştirak etmeye sevk ettiler. Bunlar sayesinde Irak Partisi Irak parlamentosunda 40 sandalyeye sahip oldu. Bunlar Irak'ta Rafizi devletini kazandıranlardır.

Öğrendiğim çelişkilerden biri de şudur: (Normalde) bidatlar hakkında konuştuğumuzda bunları konuşmalıyız lakin şimdi de söylememizde bir sakınca yoktur. İhvan-ı Mısır sünnetlerden daha çok bid'atları muhafaza eden bir cemaattir. Her nerede bir bid'at görülse kendileri bu bid'atı en fazla muhafaza eden insanlardır. Bazı şeylerde (insanları) bid'atlardan men ettikleri olmuştur. Lakin çoğu şeylerinde bid'at ile amel eden ve bu bid'atı muhafaza eden kimselerdir. Bir örnek vereyim: Tasavvuf ehli Rasûlullah ﷺ'in doğduğu günü kutlamakla bilinirler. Her ne kadar

Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü kutlamakla aralarında yakın bir bağlantı olsa da, diğer gruplara göre bu daha çok tasavvuf ehline bağlı olan bir şeydir. Çünkü doğum gününü kutlamak dinde çıkarılan bir bid'attır. Sahabeler (Rasûlullah'ın) doğum gününü kutlamamıştır. Tabiin kutlamamıştır. Rafiziler Mısır'a hükmettiklerinde bu bid'atı dine soktular. Aksi takdirde sahabenin Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü kutladıklarını Ehli Sünnetin kitaplarının neresinde bulabilirsin? Bu yönde hiçbir şey bulamazsın. Nitekim senin de bildiğin gibi bunda Hristiyanlığa benzemek vardır. Çünkü Hristiyanlar İsa'nın -salât ve selâm O'nun ve Nebimizin üzerine olsun- doğum gününü kutluyorlar. Ümmet sanki "bizim Nebimiz doğum günü kutlama konusunda diğer Nebilerden daha evladır" babından bu bid'atı kabul etti. Söylemek istediğim şey şudur. Sufiler Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü üzerinde oldukları şeye göre bir gün olarak kutluyorlar. Ancak İhvan-ı Mısır davet maslahatı adı altında şubelerinde yedi gün boyunca kutluyor. Yani bid'at üzerine kurulu bir davet. Kutlamayı da yedi gün boyunca uzatıyorlar. Çünkü bu vesile ile kutlamalar yapıyor, neşidler söylüyor ve istediklerini yapıyorlar, sonra da konferanslar ve dersler (yapıyorlar). Tağut da Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü kutlama bahanesiyle onları bu meseleden alıkoyamıyor.

Irak'ta Baas rejiminin çöküşünden ve Amerikalıların girmesinden sonra İhvan-ı Mısır Irak'ta olan şubesinde adetleri olduğu üzere Bağdat meydanlarında yedi gün boyunca Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü kutladılar. Saldırgan düşman girmiş Müslümanları katlediyor, onlar ise sokaklarda dinine savaş açılan ve tabilerinin Amerikan silahlarıyla öldürüldüğü Rasûlullah ﷺ'in doğum gününü kutluyorlar. Peki bu (söylediklerimin) delili nedir? Kendileri bu günlerde siyah sarık sahiplerine bu kutlamalara kendileriyle beraber katılmaları için davetiye gönderiyorlardı. O ortamlarda ve bu yolla yapılan kutlamaların amacı ise onların (şunu) ispat etmek istemeleriydi: "Baasçılar zamanında bizimle sizin aranızda olan sorunlar şu an artık bitmiştir." Peki Irak Partisi ile Rafiziler arasındaki sorunlar nelerdir? Baasçılar zamanında Rafizilerin küfrüne ve riddetine fetva verdiler. Şimdi ise onların (Baasçıların) gücü izale oldu ve Amerikalılar geldi ve Amerikalılar ise içinde mezhepçiliğin olmadığı bir devlet istiyorlar. Bu esasa göre hareket etmeye başladılar. Dahası %99 ve daha fazlası Sünni olan Musul şehrinde, çünkü bildiğim kadarıyla Ninova kentinde Rafizilerin sadece bir köyü vardır ve sayıları da pek azdır. Bu çürük partiye bağlı düşünürler, Necef'teki Havza alimlerini Musul şehrini ziyaret etmeye ve Irak Partisi cemaatinden olan kardeşleriyle görüşmeye devet ettiler. Ve öğrendiğime göre bu buluşma Musul camilerinin en eski camisinden birinde gerçekleşti. Bu şehir bu (görüştükleri) caminin minaresi ile tanınır. El-Hadba şehri. Irak Partisi'nin üyeleri Rafizi olan kardeşlerini o mescitte karşıladılar ve tabilerine siyah sarıklılar girdiği zaman şu sözleri söylemelerini öğrettiler: "Ne Şii ne Sünni! İslam'i birlik! Neymiş? Ne Sünniymiş! Şiiliği reddetmek ve onları razı etmek için dinini inkâr mı ediyorsun? Sünnet olarak adlandırılan bir şeyin var olduğunu inkar mı ediyorsun?! Bu sloganları tekrarlayan/atan alimlerin Rafizileri o dönemde (Baasçılar döneminde) tekfir ettiklerine dair fetvalarının hala ofislerinin çekmecelerinde olduğu bilinmekteydi . Sonra da bütün teşkilatlarıyla onların (Rafizilerin) yanında durdular.

Ve işin sonu ise şayet haberleri takip ediyorsanız (bilirsiniz) bu İyad Es-Samarrai ve Usame El-Tikriti... Bu İyad Es-Samarrai partinin kurucusudur. Maliki'nin bayrağı altına girecekti. Çünkü biliyor ki şayet bu Maliki'nin bayrağı altına girmezse Maliki onun için bir dosya çıkaracak ve onu terörle suçlayacak ve durumu fasık Tarık El-Haşim'in durumu gibi olacaktı. Dolayısıyla nerede (bunların) dini? Nerede (dinin) rükünleri? Nerede (bunların) İslam'ı? Bunlar her nerede mevcut olurlarsa olsunlar Rafizilere olan durumları budur. İçlerinde Rafiziler hakkındaki bu sözlerini ikrar etmeyen şahıslar olabilir ama (gerçekte) partinin menheci budur. Rafizilere sevgi/dostluk

besliyor ve bu Rafizilerin sevgisini/dostluğunu temenni ediyorlar.

Ve Rafiziler hakkında bilmen gereken şeylerden biri de bu kimselerin hiçbir şekilde İslam'la bir bağlarının olmadığıdır. Rafizilerin bütün isimleri ve isimlendirilmeleri ile İslam'la hiçbir bağları yoktur. İster Şii, ister On İki İmamcı, ister Caferi, isterse de Nusayri veya İsmaili olarak adlandırılsınlar (fark etmez). Bunlar hangi isimle olursa olsunlar ne yakından ne de uzaktan İslam'la hiçbir alakaları yoktur. Bilakis Ehli Sünnet ile sadece isimlerde mutabıktırlar. Bizler kendimizi Müslüman olarak adlandırıyoruz, onlar da aynı şekilde kendilerini Müslüman olarak adlandırıyorlar. Lakin bizim İslam'ımız başka/farklı onların İslam'ı başkadır/farklıdır. Peki bu nasıl ispat edilir? Şimdi sana İhvan-ı Mısır'ın ve şubelerinin kendileriyle ilişki kurmak için çabaladıkları bu Rafizilerin kim olduğunu ispat etmek istiyorum. Tabi Türkiye'nin Dışişleri Bakanını da unutmayın. Nitekim o alçak da Muharrem ayında Irak'ı ziyaret etmişti ve siyah elbise giymişti. Çünkü Rafiziler Muharrem (ayında) siyah elbiseler giyerler. O akıldan yoksun olan, Mukteda Es-Sadr ile, falanca ile, filanca ile görüştü. Yakînen Dışişleri Bakanı hükümetten izin aldıktan sonra ve sadece Rafiziler ile aralarındaki ilişkiyi kanıtlamak için (Irak'a) geldi.

Şimdi Rafizler ile olan konumuza dönelim. Dolayısıyla bunlar İslam (Müslüman) olarak adlandırılıyorlar lakin bizim İslam'ımız ile onların İslam'ının hiç bir alakası yoktur. Delil ise kaynakların farklı olmasıdır. Yahudi birine "nasıl Yahudi oldun?" diye sorarsan yakînen sana Talmud ve Tevrat ile gelerek diyecektir ki; "bu kaynaklardan aldıklarımla Yahudi oldum." Aynı şekilde Hristiyan birine geldiğin zaman sana dört İncil ile gelecektir ve sadece bu dördü ile yetinip Barnabas İncili gibi kabul etmedikleri (onaylamadıkları) mevcut İncilleri bunlardan istisna tutacaktır. "Hristiyanlıkta neden ısrar ediyorsun?" (diye sorarsan ona) "benim dinim bu İncillerde mevcuttur ve ben bu İncil'de mevcut olanları kendime din ediniyorum" der. Dolayısıyla Hristiyanlığı, dinini aldığı kaynaklar üzerine kuruludur. Aynı şekilde nasıl Ehli Sünnet olduklarına dair Ehli Sünnete geldiğinde sana Kur'an, Buhari ve Müslim ﷫'ın (rivayet ettiği) sahih (hadisler) ve aynı şekilde Sünen ile gelecektir. Ve diyecek ki: "Bunlar dinimizi aldığımız kitaplardır" Ve kim dinini bu kitaplardan alırsa Allah-u Teâlâ'nın izniyle Ehli Sünnetten olur.

Ancak Rafizi'ye gelince, ona neden Rafizi olduğunu ve dinini nereden aldığını sorarsan sana birtakım kitaplar ile gelecektir ve yakînen bu kitapların arasında Allah ﷻ'nin kitabı yoktur. Ve eğer Kur'an ile gelirlerse bil ki bu, takiyyedir. Şu an elimizde olan Kur'an'ı kabul etmezler ve şayet (kabul ettiklerini) dile getirirlerse de bu takiyyedir. Çünkü kendilerinin itiraf ettiği Kur'an mevcut olmayan imamlarının, Mehdî El-Muntazar'ın yanındadır. Ve El-İhticac kitabında Tabersi, Rafizi Mecusi olan bu adam, Rasûlullah ﷺ'in vefatından sonra Ali ؓ'ın üç günde Kur'an'ı derlediğini sonra da bu Kur'an ile Ebubekir'e geldiğini zikrediyor. Rivayette diyor ki: "Kitabı açtıklarında kavmin rezillikleri ortaya çıktı." Yani sahabenin rezillikleri... Sonra kapattılar ve dediler ki: "Ey Ali! Senin Kur'anına ihtiyacımız yok. Bizim Kur'anımız var." Mecusi'nin iddia ettiğine göre Ali de dedi ki: "Bundan sonra onu görmeyeceksiniz ta ki oğullarımdan Kâim (Mehdî el-Muntazar/on ikinci imam) onunla çıkana dek." Rafizilerin yanında itiraf edilen Kur'an bu Kur'an değildir. Bilakis (itiraf ettikleri Kur'an) on ikinci imam ile gizli olan Kur'an'dır. Şayet kitaplarına da müracaat edecek olursan orada bu kitabın (Kur'an'ın) tahrif olduğunu ispat etmeye çalıştıklarını (görürsün). Mesela Allah ﷻ buyuruyor ki: **Zulmedenler çok yakında nasıl bir inkılapla devrileceklerini bilecekler."**[1] Bu, Rabbimizin kitabında olandır. Ancak Rafizilerin

[1] Şuarâ, 227

yanında ise ayet şu şekildedir: "Muhammed'in ehline zulmedenler çok yakında nasıl bir inkılapla devrileceklerini bilecekler." Bu rivayetler kitaplarında dağınıktır/yaygındır. Bunlardan biri, adı Muhammed b. Nuri Et-Tabersi, Rafizi alimlerinden 1800 ve daha sonrasındaki yakın bir zamanda ölmüştür. Bu adam Allah'ın kitabı ile ilgili olan bütün bu rivayetleri toplamıştır. Kitaplarında üzerine ilave yapılan bütün rivayetlerin, Fatiha suresinden ta ki mushafın sonuna kadar, hepsini bir araya toplamıştır. Bu kitabı "Faslü'l-Hıtâb Fî İsbâti Tahrifi Kitabi Rabbi'l-Erbâb" olarak adlandırdı. Kastettiği ise bu ellerimizin arasında olan (Kur'andır). Bu kişi yanlarında saygın biridir. Kendisini üçüncü eyvana, Ali ﵁'ın yakınına defnetmişlerdir. Sen de bilmektesin ki Rafizi birine Necef ve Kerbela'da (oraya defnedilmesi için) bir metre yer hazırlansa, kendi nefsinin cennet ehlinden olduğunu zanneder. (Buraya defnedilenin cennet ehli olacağını zannediyorsa) Ali ﵁'ın yanına defnedilene ne demeli? Ancak Ömer ve Ebubekir ﵄'nın (kabirlerinin) Resûlullah ﷺ'in yanında olması Rafizilerin yanında hiçbir şey ifade etmemektedir.

Ve alimlerinden biri Tabersi'yi tezkiye ederken/överken diyor ki: "Şayet Allah ﷻ beşere tecelli etse derdi ki: 'Bu Muhammed b. Nuri El-Tabersi.' Yani şayet Allah ﷻ Nebiler, Rasûller, evliyalar ve salihler de dahil olmak üzere bütün beşeri bir araya toplasa, bütün bunların arasından Allah ﷻ "Faslü'l-Hıtâb Fî İsbâti Tahrifi Kitabi Rabbi'l-Erbâb" kitabının sahibi olan Muhammed b. Nuri El-Tabersi'yi seçerdi/öbürlerinden ayırırdı. Dolayısıyla hakikatte bu Kur'an itiraf edilmemekte. Bunu (Kur'an'ı) teşri kaynağı olarak kabul etmezler ve şayet ederlerse bu takiyyedir. Lakin (teşrî kaynağı olarak) kabul ettikleri kitabın adı El-Kâfi'dir ve her zaman deriz ki; Allah bu kitabın şerrine karşı sana kâfi gelsin. Bu kitabın müellifi Muhammed b. Yakub El-Kuleynî'dir. H. 229'da ölmüştür. On ikinci imamın muâsırıdır. Bu onların kaynaklarından biridir. Bu kitapta 16.000 tane rivayet vardır. Kendileri tahkikleri sonucunda "Eş-Şafi fi Şerh Usul El-Kâfi" adlı bir kitap ortaya çıkardılar. Onlar bu kitabı ortaya çıkardılar ve bu kitabın içinde araştırmaları sonucu 11.000 tane zayıf hadis olduğunu ispatladılar. Bunu İslam'ın hücceti olarak adlandırıyorlar ve diyorlar ki onların, yani Ehli Sünnetin de aynı bunun gibi kitabı vardır. Yani adam 16 rivayetten 11'inde hata ediyor fakat (buna rağmen) imamlarına isnat edilen bütün kelimeleri bu kitapta topladığı için bu kitap yanlarında İslam'ın hücceti olarak kalmaya devam ediyor. Bu Rafizilerin yanında teşrî kaynaklarından bir kaynaktır.

Bir de "El-İstibsar" adlı başka bir kaynakları vardır. Müellifi Mecusi olan Tûsî'dir. Bu kitapta imamlardan farklı rivayetleri tek bir cilt halinde toplamıştır. Ama bazen bu rivayetlerin içinde Ehl-i Sünnete muvafakat eden / mutabık olan rivayetler vardır. Böylesi rivayetlerin altında "takiyye ile söylenmiştir" yazar. Bazen de altında açıkça kalemle genele mutabık olduğu için "bu hadisle amel edilmez" yazar. Asıl olan bizimle hiçbir şeyde mutabık olmamalarıdır. Lakin eğer (Ehli Sünnete mutabık olan) bir rivayet görürsen bunu takiyye ile ortadan kaldırmaktalar. Bazen de cüretli olurlar, derler ki: "Biz bu rivayet ile amel etmeyiz. Çünkü bu rivayet Ehli Sünnet ile mutabıktır." Ve bu âlimleri, El-Kâfi'de mevcut olan rivayetle, dinleri konusunda böyle bir asıllandırma ile gelmiştir. Bu rivayete aynı şekilde El-Kâfi'nin sahibi de itimat etmiştir. Yani bu rivayetlerin sahih olduğu nasıl (ispatlanır). Dedi ki: "Başlangıç olarak onu Allah'ın kitabına arz ederiz. Eğer rivayet mutabık ise bu sahihtir, yok eğer rivayet muhalif ise bu sahih değildir." Bu, hadislerin sahih olduğunu ispat etmede batıl bir kaidedir. El-Kûleynî ve Rafizilere göre hadisin sahih olduğunu kanıtlamanın ikinci yolu ise şudur; rivayetlere bakıyorlar. Eğer Ehli Sünnetin rivayetlerine mutabık ise bu rivayet zayıftır ve bununla amel edilmez. Ve bu rivayetin aslının ispatını alime nispet etmişlerdir. Rafizi biri alim dediği zaman bundan kastedilen Musa El-Kâzım ﵀'tır. Rivayeti metin olarak değil mana olarak nakledeceğim: Bir adam kendisine gelerek dedi ki:

“Ey İmam, eğer benim bir kimse üzerinde hakkım varsa genel bir hakime muhakeme olmam caiz midir?" (İmam da) kendisine "hayır" dedi. O da dedi ki: "Ey İmam! Ben hak sahibiyim." (İmam) dedi ki: "Hak sahibi olsan da hakkını alırsan bir tağutun hükmü ile almış olursun." Dedi ki: "Ey İmam! Eğer bu meselede iki görüş varsa?" (İmam) dedi ki: "Onların amel etmediği rivayetle (görüşle hakkını) al." (Böyle yani; eğer mesele hakkında iki görüşleri varsa... Dedi ki: "Onların amel etmedikleri görüşle hakkını al.") Dedi ki: "Ya iki görüşle de amel ediyorlarsa?" (İmam) dedi ki: "Rüşd, onların aksine olan şeydedir." Bu nas kendi kitaplarında mevcuttur. İşte bu yüzden alimlerinden biri diyor ki, adının ne olduğunu hatırlayamadım, diyor ki: "Biz dinimizde doğruyu bulmakta çok da zorluk çekmeyiz. Ehli Sünnete bakarız, ne yapıyorlarsa biz de onların yaptığının aksini yaparız." İşte dinleri bu. İhvan-ı Mısır bunlarla irtibat kuruyor. Bu ikinci teşrî kaynaklarıdır. Üçüncü teşrî kaynakları ise "Tehzîbu'l Ahkâm" adlı kitapları vardır. Tezhib, El-İstibsâr'ın (kendisinin) özeti olduğu kitaptır. İçinde yeni bir şey yoktur. Ancak dördüncü teşrî kaynaklarına gelince bu dördüncü teşrî kaynakları ise Men Lâ Yaḥḍuruhü’l Faḳīh (adlı kitaplarıdır). Mecusi olan İbn Bâbeveyh El-Kummî'ye aittir. Bu adamın (bir de) "Tevhid" adında bir kitabı vardır lakin içinde (Tevhid) kelimesi dışında Tevhide dair hiçbir şey yoktur.

İşte bu Rafizilerin kaynakları budur. Dinlerini buradan alıyorlar. Peki eğer kaynakları buysa bunların ehli sünnetin kitapları hakkında ki görüşleri nedir? Biz şu an bizim kendisine müntesip olduğumuz İslam'la onların hiçbir bağının olmadığını ispat ettik. Onların İslam'ı başka bizim İslam'ımız ise başkadır. Sebep ise ihtilafın kaynaklarda olmasıdır. Nitekim kaynakların farklı olması sebebi ile Yahudilerle ihtilaf ettiğimiz gibi onlar Müslüman değillerdir. Nitekim aynı şekilde Hristiyanlarla da kaynaklardan ötürü ihtilaf ettiğimiz gibi aynı şekilde Rafizilerle de kaynakların farklı olmasından ötürü ihtilaf etmekteyiz. Peki onlarla olan ihtilafımız kaynaklarda ise onların Ehli Sünnetin kaynakları hakkındaki görüşü nedir?

Birinci olarak (onlara göre) Kur'an'ın sadece beş veya altı ayeti ile amel edilebilir. Ancak Buhari, Müslim ve İmam Ahmed ve bu gibi kimselerin hadislerine gelince ise; bunların "Muhammed b. Hasan El-Keşifu'l Gitâ" adında kendisine müracaat ettikleri biri vardır. Bu, Rafizilerin kendisine müracaat ettikleri en yüksek mercidir. Bu kişi geçen yüzyılın ellili yıllarında bir kitap yazdı ve kitabı "Şiilerin Aslı ve Usulü" olarak adlandırdı. Bu kitapta sünnetler hakkında konuştuğunda diyor ki: "Sünnetlere gelince; bunlar bizlere imamlar yoluyla gelen rivayetlerdir." Falanca imamın, filanca imamın (yoluyla gelendir.) İşte Rafizilerin yanında Sünnet budur. Diyor ki "Ancak Ebu Hureyre, Semure b. Cündeb ve Amr b. El-Âs yoluyla gelen hadisler bizim yanımızda bir tırnak dahi etmez." Bu sokaktaki bir Rafizinin sözü değildir. Bu kendisine müracaat ettikleri en yüksek mercilerinin sözüdür. Ve tabileri için yazdı ki: "Bu Rafizilerin din edindiği şeydir." Ve İşte bu yüzden Rafizi birinin yanında Buhari'nin yanındaki bir hadisi kendine delil alırsan der ki: "Buhari senin yanında hüccettir lakin benim yanımda ise zayıftır."

Dolayısıyla Rafizilerin İslam'ımızla hiçbir şekilde bağları yoktur. Kelime-i Şehadette onlarla ihtilaf etmekteyiz. Kim "Eşhedü En La İlahe İllallah ve Eşhedü Enne Muhammeden Rasûlullah" derse bu hükmen İslam'a girmiş olur. Artık onu Müslüman sayarız. Bundan sonra hakiki bir Müslüman olması için kendisinden talep edilen bazı yükümlülükler vardır. Lakin bu kimse (onlara göre) hala Rafizi olmamıştır. kim Kelime-i Şehadet ile gelirse bu Ehli Sünnetten olur. Lakin Rafizilerin dinine göre değil. Rafizilerin dinine girmesi için üçüncü şehadet olan "ve şehadet ederim ki Ali Allah'ın velisidir" sözünü söylemesi şartı koşulmaktadır. El-Kâfi'deki bir rivayette imamlarından birine İslam'ın rükünleri hakkında soruldu. O da dedi ki: "Oruç, namaz, zekat, hac

ve velilik. En faziletlileri de şehadet makamındaki veliliktir."

Namazda da; ne vakitte, ne kılma şeklinde, ne de eda etme konusunda onlarla muvafakat etmekteyiz. Bu da bilinen bir şeydir. Oruçta da asla Rafizilerle muvafakat etmemekteyiz. Onlar Ehli Sünnet ile beraber oruç tutmazlar. Yılların birinde (İhvan-ı Mısır hizbine bağlı olan Irak Partisi) hilali gözetlediler ve bu hizbe bağlı olanlar hilalin görüldüğünü ispatladıktan sonra dediler ki; hilalin görüldüğü ispatlanmadı. Çünkü Rafiziler (Ramazan'ın) girdiğini ilan etmediler. Bunlar safı ve kelimeyi birleştirmek istediler ve Rafiziler ile mutabık olmak için insanlara Ramazan'ın bir gününü iftar ettirdiler. Yani (Rafizilere şunu göstermek istediler bakın) biz bir ümmetiz ve aynı günde oruç tutmaya başladık. Asla bizimle aynı günde oruç tutmaya başlamazlar ve bu yüzden bayramları da aynı şekilde bizim bayramlarımızdan farklıdır. Dahası Rafiziler bazen kendi aralarında bile muvafakat etmemektedirler. Bizim haccımız ile onların haccı da farklıdır. Onların haccı başka bizim haccımız ise başkadır. Onların yanında bir rivayet var, diyor ki: "Kim Arafat gecesinde Hüseyin'in kabrine giderse, ona bin hac ve bin umre yazılır, ve sanki bin canı azat etmiş gibi ve bin Nebiyle beraber gaza etmiş gibidir." Lakin bir şartla, Arefe Gecesinde Hüseyin'in kabrinin yanında olacak, Arafat Dağı'nda değil. İşte bu yüzden imamlarına tabi olanlardan biri sorarak dedi ki:" Ey İmam! Neden Allah ﷻ Kur'an'da Hüseyin'i ziyaret etmeyi zikretmedi, haccı zikretti?" Oda dedi ki: "Allah ﷻ böyle irade etti." Hiçbir gerekçe ve açıklama yok. Bilakis müritlerini Hüseyin'i ziyarete götürebilmek için hac emrini hafife aldılar. Dedi ki: "Eğer onları ziyaret edemezsen evinin çatısına çıkman, sonra da imamın olduğu yöne bakıp elinle ona işaret etmen sana yeterlidir. Bu senin için bir hacdır ve sen hac etmiş gibi olursun ve imamı yedi defa ziyaret eden falan hacı diye adlandırılır." Biz bunlarla (dinimizin) neresinde karşılaşıyoruz?

Bu sana zikrettiğim Hasan El-Benna Ehli Sünnet ile bu kimselerin arasını yaklaştırmak için bir ev inşa etti. Ve Tantâvi de bu din ile ibadet etmenin caiz olduğuna dair fetva verdi. Hala da bu kimselerle (Ehli Sünnete) yaklaşma konusunda ısrar etmekteler. Bu yüzden onlarla Hamas arasındaki ilişkiyi her düzeyde görebilirsin. Hamas'a hiçbir şekilde destek olmadıkları ve sadece aldatmaca vaatler verdikleri bilinmektedir. Çünkü onlar İhvan-ı Mısır ve Filistin olayı üzerinden Ehli Sünnete yakınlaşmak istediler.

Filistin olayı için 1979'da Kudüs Ordusu adını verdikleri bir ordu kurdular. Bu ordunun üzerinden kaç yıl geçti? Tam olarak 40 yıl. Bu ordu sadece Ehli Sünnetle savaşmak için (karargâhtan) çıkmaktadır. Lakin Filistin meselesi sadece kendilerinin ümmetin işlerini önemsediklerini ispat etmeleri için bir vesileydi. Ve sen Beşşar, Hafız ve Lübnanlı'nın (Lübnan başkanının Filistin meselesine yardım etmeye) nasıl engel olduklarını bilmektesin.

Yine İhvan-ı Mısır hakkında bilmen gerekenlerden biri de; vallahi Ey Şeyh! Ben bu konuşmada bütün tafsilatlara girmek istemiyorum lakin zikrettiklerim yeterlidir. Çünkü eğer tafsilatlara girersek rivayetler çoktur ve bu rivayetlerden biri de (şudur): On ikinci imamları çıktığı zaman Aişe annemiz de çıkacak ve o (on ikinci imam) kendisine zina haddini uygulayacak. Öldürmeye de ilk başlayacağı kimseler Allah'ın Beyt'ül Haramı'ndaki hacılardır. Mehdi'nin çıkış alametlerine gelince, bu (alametler) komiktir. El-Kâfi'deki bir rivayette diyor ki: Ca'fer Es-Sâdık ﵀ dedi ki, haşa (bu söz kendisine değil) tabilerinden birine aittir. Diyor ki: "Şayet İki Mescidin ehli savaşırsa ve Şiiler birbirlerinin yüzüne tükürürlerse sen bu günü nasıl görüyorsun?" Dedi ki: "O

günde hayır yoktur." O da dedi ki: "Hayrın hepsi bu gündedir çünkü o dönemde Mehdi çıkacaktır." İki mescid ehli savaşır, ilim çekilip sonra da bir Şii, arkadaşını gördüğü zaman onun yüzüne tükürürse dedi ki işte bütün hayır bu gündedir. Çünkü bu Mehdi'nin çıkacağı vakittir. Aynı şekilde bir de yanlarında şu var: Mehdi ancak yeryüzü zulüm bozgunculuk ve sapkınlıkla dolduktan sonra çıkacaktır ve bu yüzden onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya hırslıdırlar. (Amaçları) bununla Mehdi'nin çıkışını hızlandırmaktır. Vallahi ey kardeşlerim! İlim emaneti beni söylemek istemediğim bazı şeyleri söylemek zorunda bırakıyor. Bu siyah sarık sahipleri (Rafiziler) Lût kavminin amelini yaparken yakalandılar ve insanlar etraflarından dağıldı. Sonra bunların etrafında geri toplandılar. Nasıl geri döndünüz diye (sorulduğunda) dediler ki: "Hayır sizler bu meseleleri bilmiyorsunuz. Adam bunu (Lût kavminin amelini) yaparak Mehdi'nin çıkışını hızlandırıyor." Biz bu insanlarla (dinimizin) neresinde karşılaşıyoruz ve onlar bizimle (dinimizin) neresinde karşılaşıyorlar?! Bu mesele İhvan-ı Mısır'a gizli olan bir mesele midir?! Vallahi bu gizli değildir. Vallahi bunlara gizli değildir. Lakin kendileri her zaman en aşağı seviyedekiler ile karşılaşmak için tavizler verirler. Başkalarından daha üstün olup bu yüce dinin seviyesine ulaşmak için çalışmazlar. Bilakis Şii ile, Rafizi ile, kavmiyetçi ve tağut ile karşılaşmak için en aşağı seviyeye inmeye çalışırlar. Bunların her zamanki halleri budur.

İhvan-ı Mısır'ın ve şubelerinin hayatlarındaki başka bir yöne değineceğim. Bu hizip, evrensel bir hiziptir ve evrensel hizipler yayılmakla öne çıkarlar. Dünyada bu kimselerin mevcut olmadığı hiçbir devlet yoktur. Sovyetler Birliği'nde de mevcutlar mı değiller mi bilmiyorum lakin, bütün Avrupa ülkelerinde, Afrika ve İslam beldelerinde, bütün bu beldelerde bunlar mevcutlardır. Her beldede de (farklı) bir isimle ortaya çıkarlar. Falanca yerde kalkınma (hizbi), filanca yerde Irak hizbi veya falan hizip olarak görürsün. Her beldede bir isimleri vardır. Lakin hepsi de İhvan-ı Mısır'ın menheci üzeredirler. Bu yayılma, takipçilerinin milyonlarca olduğu anlamına gelmektedir çünkü insanlar... Bak şimdi! İhvancılar Müslümanlarla nasıl muamele etmekteler. İnsanlardan bir kısmı resmi olarak bunların hizbine katılıyor. Yani adını yazıyor, kurslara giriyor, ondan sınav oluyor vesaire. Daha sonrasında da genel mürşit olarak adlandırılan seviyeye yükseliyor. Ancak Ehli Sünnetin kalan diğer gençlerine gelince; özellikle de mescitte olanları, hissetmedikleri bir halde İhvancıların yoluna yönlendirmekteler. Onlardan bir adam bir mıntıkada mevcut olduğunda, bütün mıntıkayı hissetmedikleri bir şekilde İhvan'ın menhecine yönlendirdiğini görürsün. Peki nasıl? Bunlar cami yapmaya çok hırslıdırlar. Her bölgeye cami inşa etmek onlar için çok önemlidir. Lakin bazen her mıntıkada bu talebi yerine getiremezler. (Bu yüzden) birinin cami yapmak istediğini öğrendikleri anda, doğrudan camiyi yapan kişi ile iletişime geçerler ve sonra da cami yapan kişiler ile olan ilişkiyi güçlendirme süreci başlar. Zamanın geçmesi ile işte ayet, hadis, mefsedet, maslahat vesaire derken camiyi inşa eden kişiyle İhvancılar heyetinin ilişkileri güçlenir. Tabi unutma ki bu heyetin bir seviyesi vardır. İçlerinde doktor, mühendis, müderris vardır. Bu heyet böyle bir seviyededir. Sen de bilmektesin ki; böyle biri sana geldiğinde ve sen Müslümanların avamından birisin, böyle bir seviyedeki heyet senin en yumuşak tarafına hitap ediyor ve seni üzerine övgü olmayan bir övgüyle övüyor. Böylece yakinen ilişki de güçleniyor. Sonra (caminin) inşaatı bittiğinde ve daha önceden cami sahibine "bizim bir vaizimiz var, vaize ihtiyacın varsa" diye bir öneride bulunuyorlar. Lakin bu vâizi ise adama dayatıyorlar. Daha sonra da bu yolla camiyi elde ediyorlar. Ancak cami veya camiyi yapan kişi ellerinden kurtulursa, bu kez de o camide kendilerinden bir imamın olması için çabalıyorlar. Eğer İmam olmazsa müezzin, müezzin olmazsa nöbetçi, nöbetçi de olmazsa cami temizleyicisi. Buradan gençleri İhvancıların zihniyetine nasıl yönlendirdiklerini görebilirsin. Bu vâizi getirdikten

sonra onu Said Ḥavva ve Muhsin Abdülhamid, Yirmi Usul ve Yirmi Usul Şerhleri ve bitmeyen kitapları ile donatıyorlar. Eğer bu vaiz onlardansa buna davet eder, yok eğer onlardan değilse bu kitapları okuması neticesinde okuduklarının ışığında kök salmaya başlar. Sonra da hissetmediği bir şekilde İhvan-ı Mısır'ın menhecine çağırır ve bütün insanlar da hissetmedikleri bir halde bu yola yönelirler.

Bu ilmi yönelime ek olarak camilerde gezi organizasyonu da vardır. Her hafta bölgede bulunan (bu İhvancılardan olan) bu adamın seferler, geziler ve bu gibi bir şeyler düzenlediğini görürsün. Tabi sefer neyden oluşuyor? Lezzetli yemekten oluşmakta ve bunlar her zaman da yemeği hazırlayan bacıyı tanırlar. "MaşaAllah, Ebu Fulan, Ümmü Fulan gibisi yok" diye (övgüler yağdırırlar) Ondan sonra da futbol oynarlar, daha sonra da onlardan biri ders hazırlamış olur. Ders verirler. Dersi de aldıktan sonra böylece gezi bitmiş olur. Çoğu zaman da gezinin müfredatlarından biri yüzmektir. En çok dile getirdikleri şey "çocuklarınıza yüzmeyi öğretin"'dir, lakin çocuklarınıza "atışı (silah kaldırmayı) öğretin" yoktur. Yüzmeye gelince bu, gençleri ve gönüllerini ele geçirmek için İhvancıların yanında en önde tuttukları şeydir.

Dolayısıyla bu kimselerin bazıları hizbe düzenli olarak katılmakta, kimileri de hissetmedikleri bir halde bu hizbin çatısı altına girmekteler. İşte bu nedenle mevcut oldukları her yerde sayıları çoktur. Lakin Allah ﷻ bunları rezil ediyor. Gençlerin bunları terk ettiklerini görürsün. Özellikle de cihad var olduğunda. İhvan-ı Mısır'ı Allah cihadla rezil ettiği gibi başka hiçbir şeyle rezil etmemiştir. Hangi sahada cihad mevcut olduysa muhakkak orada İhvan-ı Mısır rezil olmuştur. Ve İşte bu yüzden cihad alimleri der ki; İhvan-ı Mısır hangi cihad sahasına girse orayı ifsad etmiştir. Cihad, bu pislikler ile Ehli Sünneti nasıl birbirinden ayırmıştır? Allah ﷻ'in şu sözüyle: **"Allah pis ile temizi birbirinden ayırmadan, siz Mü'minleri bulunduğunuz hâl üzere öylece bırakacak değildir."**[2]

Irak'taki cihada ne yaptıklarını biliyor musun? Bak şimdi bunlar zannediyorlardı ki mesele gençlerin Baasçıların depolarından aldığı birkaç silaha bağlı ve bir iki ay sürecek sonra da mesele kendi lehlerine dönecek. (Bunu zannedenler İhvancılardan) düşünürler, kuramcılar, Allah'ın indirmediği ile hükmedenler, hiçbir (kâfirle) ihtilaf etmeyen ve Amerikalıların kendilerinden razı olduğu kimselerdir. Bunların zannı böyleydi. Sonuca ulaşıp işin yularını teslim almak için iki-üç ayda işleri yürütmek istediler, konferanslar ve dersler vermeye başladılar. Nerede Ehli Sünnete ait bir cami görsen orada falanca şeyhin falanca saatte dersi var ve konferansları takip edebilmen (kaçırmaman) için bir araban olması lazım. Ve insanlar o zaman da sevinçliydiler. Mescitler kapalıydı. Geri açıldı ve alimler konuşuyor ve camiler namaz kılan kimselerle ve bu dersleri dinleyen kişilerle dolup taşıyordu. Sonra bu kimselerin Lübnanlıların dediği gibi laf satıcıları (sadece ağızları laf yapan kimseler) olduğunu ve bunlarda hiçbir şeyin olmadığını gördüler. Amerikalılara (destek vermeye) davet ediyorlar. (Amerikalılarla savaşmayı bırakarak) emana ve emniyete davet ediyorlar. Hükümet kurmaya ve bu gibi şeylere davet ediyorlardı. Dahası bunlardan biri Cuma hutbesinde dedi ki: "Amerikalılardan yana durmalısınız ve Kuveyt'ten aldığınız malları araştırmalısınız. Çünkü onlar haram mallardır. Onları tekrar Kuveytlilere teslim etmelisiniz." İnsanlar senden bir şey bekliyor sen ise "Amerikalılarla beraber durun ve Kuveyt yoluyla gelen malları geri iade edin" diyorsun! İnsanlar camilerden boşalmaya başladı. Çünkü aynı sözler tekrar ediliyor, aynı riddet

[2] İmran, 179

ve küfre davet etmeye devam ediliyordu. Allah'a sığınırım (bunlardan.) Bu mesele bu esas üzere aylarca sürdü. Sonra camilerde futbol takımları kurdular. Her camide bir futbol takımı var. Bu da sadece ellerinden kaçıp cihada gitmesinler diye gençleri tutmak içindi. Çünkü eğer cihad güçlenirse; yani demokrasi, anayasa, seçimler, parlamento ve bu gibi hiçbir şey yok demektir. İnsaflı olmak açısından bu insanlarla rekabet etmemek için gençleri 15 yaş ve altı ve 15 yaş üstü olmak üzere iki gruba ayırdılar. Takımın eğitmeni ya imam ya da hatip. Aylardır Amerikalılara karşı cihad ediliyor ve bu insanlar gençleri futbola hazırlıyor. **"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın."**[3] Lakin bunlar onlara güçleri yettiği kadar futbol takımları ve bu gibi şeyler hazırladılar. Gençler Amerikan tanklarının arkasından koşuyor ve bu pisliklerin gençleri de futbol topunun arkasından koşuyorlardı!

Futbola hazırlık yapma dönemi bitti. Sonra futbol için bir kurs açtılar ve bu camiler arası futbol turnuvasını "Müminler ancak kardeşlerdir" olarak adlandırdılar. Ve bazı takımların forma olarak neler giydiğini biliyor musun? (Tişörtün) üzerinde Filistin resmi var arkasında da "ilerliyoruz" yazıyor! Vallahi ne kadar da büyük bir musibet. Ümmet bunların şerri gibi hiçbir şer ile imtihan olunmadı. Cihat farz-ı ayn iken sen gençleri (futbol için) eğitip daha sonra camiler arasında "Müminler ancak kardeşlerdir" turnuvası mı (yapıyorsun)? Daha sonra maç başladı ve vaizler, şeyhler, imamlar, ve sık sık camiye gidenler ve gençlerin aileleri bir araya geldi. Alkışlar yükseliyor, falanca cami falanca camiyi yenecek diye. Sonra bu musibetli durum bitti. Futbol için yeni bir kurs açtılar. Ahmet Yasin kursu. O zaman da Er-Rantisi öldü. Dedik bunlar (futbola) devam ederler. Lakin görünen o ki bunu kendilerine yediremediler ve futbolu durdurdular. (Yeni) bir kurs açtılar. Bütün bu aylar gençlerin ömründen yiyor ve Amerikalı da sokaklarda geziyor, dolaşıyor ve öldürüyor. Er-Rahiku'l Mahtum kitabını inceleme kursu açtılar ve cami gençlerine bu kitabı okumaları için iki ay müddet verdiler. Daha sonra bu kitapla ilgili hem yazılı hem de uygulama sınavına girdiler. Bu ise, bu gençlerin Er-Rahiku'l Mahtum'u iki ayda (öğrenip ve öğrendiklerine) bağlı kalacaklarını garanti ettikleri anlamına geliyordu ve sen de bilmektesin ki Er-Rahiku'l Mahtum'da Rasûlullah ﷺ'in ashabından dört veya beş kişiyi öldürmüş bir kabile vardır. Bu hicretin dördüncü senesindeydi. Rasûlullah ﷺ Sahabelerin intikamını almak için Hicret'in 5. veya 6. senesinde onlara gazve düzenledi. Bu genç bu tarihi okuyor lakin bu, onda bir etki yapmıyor. Çünkü gaye bu kitapta ne olduğunu öğrenmek değil. Gaye doğru cevap verip birincilik veya ikincilik kazanmak. Ve İşte bu yüzden bu siyer kitabı gençlerin hayatında hiçbir şey değiştirmedi. Birinciye hediye buzdolabı, ikinciye hediye vantilatör, üçüncüye hediye bilmem ne! 5-6 hediye ve birinci hediyeyi alan kişi doktor. Karısı da Rafizi. Sonra Er-Rahiku'l Mahtumu öğrenme merhalesi bitti.

Her mescitte bir dergi açtılar ve "Cami Dergisi" olarak adlandırdılar. Camiye sık sık giden gençler makaleler yazıyordu ve bu dergi 8 sayfadan oluşuyordu. Umulur ki yazdıkları yazılar kabul edilir ve cami dergisine asılır. Dergi aylık bir dergi ve böylece gençler ay boyu makaleleri araştırıyor kelimeleri araştırıyor ve kağıda yazıyorlardı. Sonra da ya (Cami Dergisine) asılıyor ya da asılmıyordu. Dergilerden birini görenlerden biri bana anlattı, Amerikalılar Irak'ın şehirlerinden birinde, nitekim Lübnan'da, beldemizde ve başka beldelerde olduğu gibi, üniversite kampüsü olarak adlandırdıkları kampüsün içine bir Amerikan üniversitesi açmak istediler. Amerikalıların üniversitenin kampüsünü kirletmelerini önlemek için şehir halkını gösterilere çıkmaya teşvik eden ateşli bir makale yazdılar. Böyle insanlar duydun mu hiç?! Amerikalılar Ehli Sünnetin beldelerine giriyor, şehirlerine giriyor, evlerine giriyor, ırzları çiğniyor ve öldürüyor. Bunda bir

[3] Enfâl, 60

sorun yok! Ancak eğer üniversite kampüsüne girmeyi düşünür veya girmeye cüret ederse bu büyük bir sorun ve eylemlere çağırıyorlar. İşte bu yüzden cihad var olduğunda Allah ﷻ onları bununla rezil etmiştir.

Irak ehli bana anlattılar, dediler ki: "Vallahi bunlar bize Amerikalılardan daha şerliydi. Vallahi Rafizilerden daha şerliydi." Peki neden? Diyor ki: "Çünkü Amerikalı minbere çıkıp ardından anayasa, seçimler veya parlamentolar için oylama çağrısı yapamaz. Rafizi bunu yapamaz. Lakin bunlar bizi bu küfürlere davet ederlerdi! Bunlar gençleri asker ve polis olmaya davet ederlerdi!" İşte Ehli Sünnet ve'l Cemaatin bir kaidesi vardır diyor ki: Ümmetler niyetlerinin aksi ile cezalandırılırlar. Eğer ümmet bir maksada ulaşmak için birleşirse ve o maksat şeriata muhalifse Allah ﷻ o maksadın aksiyle onları cezalandırır. Bu kimseler gençleri asker ve polis olmaya teşvik ettiler ve insanları asker yaptılar ve Allah ﷻ de onların üzerine askeri ve polisi musallat etti. Asker ve polisten eman ve emniyet istiyorlardı. Allah ﷻ de onları, niyetlerinin aksiyle cezalandırdı. Asker ve polisten de eman ve emniyeti kaybettiler. İşte bu insanların halleri budur.

Usame El-Tikriti, bu Irak'ta Irak Partisi'nin kurucularından biridir. Gazetelerden birinde röportajı vardı. Konuşmacı ona sordu: "Falan dini hizip hakkında ne diyorsun?" Metinde dedi ki ve öyle zannediyorum ki bu onlar hakkında doğruyu söyleyen tek adam, dedi ki: "Dini hizipler sadece mecazen dinidirler." Dinleyiciler (dini hiziplere) giderken bizim şeriat olarak adlandırılan ve İslam kanunları ile hükmetmek istediğimizi (zannederek gidiyorlar). Lakin mesele öyle değildir. Yani korkarım ki insanlar isimlerimize aldanır da bizim İslami şeriat ile hükmettiğimizi zannederler (demek istiyor). Ve dedi ki: Mesele böyle değil çünkü bizler vatancılık projesini gerektiren Irak davasının karşısındayız. Ancak eğer İslami projenin (şeriatın) başarılı olmasını istiyorsak bu proje (şeriat) için zemini hazır hale getirmeliyiz. Bunu da insanlara dayatmayız çünkü bu onların rızaları ile olacak olan bir şeydir. Çokça yalan söyleyen bu adam kendileri hakkında doğru söyledi. Bu insanların gerçek yüzünü açıkladı. Diğer bir kimse onların Allah'ın şeriatı ile hükmetmelerine aldanırsa diyor ki: Hayır bizler Allah'ın şeriatı ile hükmetmeyiz. Sen bu anlayışında hatalısın. Peki neden? Dedi ki: Çünkü önümüzde bir dava var ve bu dava vatancılık projesi gerektirmekte. Ama eğer Allah'ın şeriatı ile hükmetmeyi istersek buna göre zemini hazırlamamız gerek. Şeriatı insanlara dayatmayız. Lakin onlara, "Size Allah'ın şeriatıyla hükmetmemizden razı mısınız?" (diye) sorarız. Eğer muvafakat ederlerse İşte o zaman onlara (Allah'ın şeriatı) ile hükmederiz. Ve İşte bu nedenle devlet başkanı olsa da Allah ﷻ'nin indirdiği ile hükmeden hiçbir İhvancı göremezsin. Nerede bulunursa bulunsunlar parlamenterdirler. Yani parlamentoya girmeye davet edenlerdir.

Ve parlamentoya ilk adaylığını koyan kişi hizbin kurucusu Hasan El-Benna'dır. İki kez adaylığını koydu ve parlementoya girmek için de öldürüldü. Eğer hizbin kurucusunun hali buysa peki ondan sonra gelenlerin haline ne demeli? Parlamentoya ulaşamazlarsa da laik bir partiye girmeye hazırdırlar. Laik hizipler (parlamentoda) tanınmaktadır lakin İhvan-ı Mısır tanınmaz. Parlamentoda Vefd'in (Vefd Partisi'nin) bayrağı altına girdiler. Vefd laik bir partidir. Ve (yine) laik Saad (Zağlul) yanlılarının bayrağı altına girdiler. Ve kendilerinden öldürebildiği kadar öldüren Cemal Abdünnâsır'ın hizbi altına girdiler. Lakin (onlara göre kendilerinden bu kadar kişiyi öldürmesi) önemli değil, önemli olan parlamento kubbesine ulaşmaları. Her nerede mevcut olurlarsa olsunlar halleri budur. Ve aynı şekilde nerede mevcut olurlarsa olsunlar demokrattırlar. Şayet Eflatun geri dönse Allah ﷻ onu tekrar diriltse zannı galibim o ki onu cemaatin genel mürşidi yaparlar.

Üzerine İssam El-Aryan'ın söylediklerini yazdığım bir kağıt vardı. Bu kişi şu an demokrasi uğruna Sisi'nin hapishanelerinde yatmakta. Bu kimselerin hiç değişmediğini öğrenmen için sana 90'larda söylediklerini nakledeceğim. 1990'larda bir "Liva'ül İslam Sempozyumu" vardı. Küfür sözlerini eksiksiz bir şekilde nakletmek için İssam El-Aryan'ın söylediklerini metindeki gibi okuyacağım. Bu sözler 90'larda Liva'ül İslam'ın dergisindeydi ve şu an kendisi demokrasi uğruna Sisi'nin hapishanelerinde yatmakta. Diyor ki: "İhvan anayasal kanuna, yani "beşeri kanunlara" İslam'a en yakın hüküm nizamı olarak bakar ve onunla başka hiçbir özel sistemi eşit tutmaz." Nitekim Hasan El-Benna'nın Beşinci Kongre Risalesi de bunu teyit etmektedir. Sonra şunları ekledi: "Neden İslamcıların demokrasiyi düşman edindikleri öne sürülmekte ve bunun üzerinde ısrar edilmekte? Bu bize atılan büyük bir iftiradır. Bizler demokrasiye ilk çağıranlar, onu tatbik edenler ve onu ölümüne savunanlarız." Allah'tan söyledikleri üzere kendisinin canını almasını diliyorum. "Ve onu ölümüne savunanlarız." Kendisi şu an demokrasi uğruna hapishanede yatıyor. Dolayısıyla bunlar sayıları ile ve çok paraları ile ayırt edilmekteler/öne çıkmaktalar. Bu partiye bağlı İslami bankaların sayısını sayarsanız, ne kadar paraları olduğunu bilirsiniz. Ve gelirleri normal değil. Dahası bunların çoğu beldelerde İslami bankaları vardır. Nerede kendilerine bir fırsat sunulsa orada kendilerine ait bankalar görürsün. Peki paralarla ne yapıyorlar? Davet ve davet maslahatı (uğruna sarf ediyorlar.) Ancak Allah ﷻ'nin dinine yardım etmek için sarf etmeye gelince, bu mümkün değildir. Delil ise şudur: İtalya'da bir bankaları vardı ve banka müdürü onlardandı. Bu kişi teröre parayla destek vermekle suçlandı. Suçlama buydu ve sonra bu adam İtalyan hükümeti tarafından (sorguya) çekildi. Ve soruşturmadan, savunmadan, avukattan, konuşmadan ve tartışmadan sonra karşı tarafı ikna etti. Adamın sayfasının bembeyaz (!) olduğu ve cihad ehline bir kuruş dahi vermediği ispatlandı. Ma'mun El-Hudeybi, o zaman, bu banka müdürü hakkında bir açıklama yaptı. Ve bu açıklamada söylediği şeylerden bazıları şunlardır: "Dünyaya bizim terör listesinde ismimizin olduğunu kanıtlamaları konusunda meydan okuyoruz." Sayfa bembeyaz. Dolayısıyla para çok, sayıları milyonlarca ve medyaları tağuti medyaya benzer bir medya. Nerede ellerine bir fırsat geçse, orada uyduları, radyoları, gazeteleri ve kitapları vardır. Nerede olursa olsunlar... Hatta öyle ki kendileri için medya kurmaya güç yetiremedikleri hükümetlerde bunu gizliden yaparlar. Öyle ki Mısır'da davet dergisi dağıttıklarında neler yaptıklarını biliyor musun? Bu gizlide olan. Ancak açıkta olana gelince ise, Allah'a sığınırım (bundan), El-Şebeke Dergisi'nin bütün sayılarını satın alıyorlardı. Bu utanç verici dergi sanatçı kadın ve erkeklere aittir. Davet dergisinin sayısı kadar El-Şebeke (Dergisi) satın alıyorlardı. Sonra El-Şebeke'nin sayısını alıyor ve davet dergisinin üzerine koyuyorlardı ve bunu sayfaların arasına dağıtıyorlardı. Üniversitedeki bir öğrenci eline aldığında El-Şebeke Dergisi'ni görüyordu lakin (gerçekte derginin) içinde bu hizip vardı. Eğer kendilerine baskı yapıldığı bir zamanda halleri bu ise, peki bunlara fırsat sunulduğunda medyaları, hizipleri, karargâhları ve bu gibi şeyleri açıktan olduğunda nasıldır (bunların hali nasıl olacaktır)?! Ve onların bir kanal veya radyolarını gördüğünde laiklerinki ile Kur'an okuma dışında hiçbir farklarının olmadığını görürsün. Sapıklık ve saptırmak için dersler yaparlar ve bunun dışında şurada veya şurada çalgı çalar, neşit, şarkı ve bu gibi şeyler söylerler. Evrensel bir hizip, evrensel bir yayılmaya sahiptir ve sayıları milyonlarcadır. Malları çoktur ve medyaları vardır ve bütün bunlarla birlikte ne batıyı korkuturlar ne de batı kendilerinden korkar. Bilakis bunları kendilerine en yakın insanlardan sayarlar. Allah ﷻ buyurur ki: **"Kalplerinde size dair var olan korku, Allah korkusundan daha çetindir."**

Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de sizin için Allah'tan mağfiret diliyorum. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

On İkinci Dersin Sonu

İtaat Şirki

12. Ders

شرك الطاعة

